

U. R. P. Nr. 48, poz. 436) ze zmianami i uzupełnieniami, wynikającymi z postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Komisja wojewódzka przy umarzaniu pożyczek na odbudowę może w następujących wypadkach powziąć decyzję którym poszkodowanym nie należy potrącać zapomóg na odbudowę, poprzednio otrzymanych w naturze lub w gotówce ze źródeł finansowych Państwa Polskiego, bądź państw zaborczych, jako też ze źródeł samorządowych lub społecznych:

- a) jeżeli zapomoga otrzymana na odbudowę nawet przy uwzględnieniu udzielonej następnie pożyczki na odbudowę nie mogła być należycie ekonomicznie zużyta na cele odbudowy i nie przyczyniła się do podniesienia stanu gospodarczego poszkodowanego,
- b) jeżeli z przeliczenia na złote zapomogi udzielonej w naturze okaże się, że ceny drzewa, według których przeliczenia dokonano, wyższe są od cen, jakie faktycznie na danym obszarze były pobierane,
- c) jeżeli stan majątkowy poszkodowanego, jego możność zarobkowania i wysokość przypuszczalnych dochodów nie pozwalają na potrącenie zapomogi bez ujemnego wpływu na egzystencję poszkodowanego lub jego rodziny,
- d) jeżeli poszkodowany nie mógł użyć materiału budowlanego, przyznanego tytułem zapomogi na odbudowę z powodu jego niezdatności do celów budowlanych,
- e) jeżeli materiał budowlany, otrzymany tytułem zapomogi na odbudowę, został zabrany, spalony lub wogóle uległ zniszczeniu w czasie wojny,
- f) w innych wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

Splacone już przez poszkodowanego zapomogi nie podlegają zwrotowi.

§ 3. Prośby o umorzenie zapomóg na odbudowę mogą być zawarte bądź w podaniach o umorzenie pożyczek, bądź w oddzielnych podaniach wniesionych do starosty, który przedstawia je komisji wojewódzkiej do decyzji wraz z wnioskiem pożyczkowej komisji odbudowy.

Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia była już powzięta decyzja o częściowym lub całkowitem umorzeniu pożyczek, interesowani mogą prosić o dodatkowe umorzenie zapomogi na odbudowę, jeżeli jej jeszcze nie zwrócili.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

719.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 351) zmienia się słowa: „2½ grosza” na „1 grosz”.

§ 2. Cennik załączony do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 351) uzupełnia się, względnie zmienia w sposób następujący:

1. W punkcie I 2b 1 po słowach: „Wisła” — 2,5 dodaje się słowa: „Cienkie” — 1,5 gr.

2. W punkcie II 2b 2 cenę papierosów „Płaskie” obniża się z 5,5 gr na 5 gr.

3. W punkcie I 2c cenę papierosów „Egipskie odnikotynowane” obniża się z 10 gr na 8,5 gr; cenę papierosów „Egipskie Przednie odnikotynowane” obniża się z 12,5 gr na 11 gr; cenę papierosów „Ergo odnikotynowane” obniża się z 7,5 gr na 7 gr.

4. W punkcie I 3b 1 cenę tytoniu „Machorka Przednia” obniża się z 14 zł na 12 zł za 1 kg; cenę tytoniu „Machorka” obniża się z 12 zł na 10 zł za 1 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

720.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

w sprawie obniżenia stawek podatku spożywczego od win musujących.

Na podstawie ust. 2 art. 2 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) zarządzam co następuje:

§ 1. Stawki podatku spożywczego od win musujących, określone w ust. 1 art. 2 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego, obniża się jak następuje:

- a) od win musujących gronowych — do 4 zł od całej butelki i do 2 zł od półbutelki,
- b) od win musujących owocowych — do 1,80 zł od całej butelki i do 0,90 zł od półbutelki.

§ 2. Znajdujące się w wytwórniach zapasy opasek podatkowych nieużytych do oklejania butelek z winem musującym gronowym i owocowym mogą być w ciągu 7 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wymienione we właściwej kasie skarbowej na ilość opasek, odpowiadającą ich równowartości stosownie do § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

721.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH I MINISTRA SPRAW WIEDLIWOŚCI

z dnia 13 września 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308) zarządza się co następuje:

Do art. 3.

§ 1. Podania o wszczęcie postępowania sądowego wraz z załącznikami (art. 4) wnoszą strony interesowane (właściciel majątku lub nabywcy działek), do okręgowego urzędu ziemskiego za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Na żądanie okręgowego urzędu ziemskiego strony obowiązane są dostarczyć dokumentów i danych, wymienionych w art. 4 ustawy.

§ 2. Okręgowy urząd ziemski może zażądać od stron interesowanych, żądających wszczęcia postępowania, złożenia zaliczki na wydatki, związane z postępowaniem sądowym i czynnościami przygotowawczymi, oraz na koszty sądowe.

§ 3. Niezwłocznie po otrzymaniu podania sąd na żądanie okręgowego urzędu ziemskiego wyda potwierdzenie odbioru podania. Niezłożenie załączników równocześnie z podaniem nie wstrzymuje wydania tego potwierdzenia.

Do art. 4.

§ 5. Jeżeli właściciel nieruchomości, który oddał nabywcom grunty w posiadanie w drodze par-

celacji, nie jest ujawniony w wykazie hipotecznym lub rejestrze wieczystym, należy prócz wyciągu hipotecznego lub wyciągu z rejestru wieczystego złożyć sądowi dokumenty, stwierdzające przejście własności nieruchomości.

§ 6. Okręgowy urząd ziemski zarządza w razie potrzeby pomiary na gruncie, a to niezależnie od zgody stron interesowanych.

§ 7. W wykazie osób, posiadających na nieruchomości hipoteki lub inne prawa rzeczowe, okręgowy urząd ziemski winien podać miejsce zamieszkania tych osób, ujawnione w aktach hipotecznych lub wieczystych; o ile jednak urząd posiada wiadomości o zmianie miejsca zamieszkania tych osób, winien to w wykazie zaznaczyć.

Do art. 13.

§ 8. Wniosek o dokonanie podziału i segregacji hipotek i innych praw rzeczowych okręgowy urząd ziemski może złożyć sądowi bądź jednocześnie z wniesieniem podania, określonego w art. 3 ustawy, bądź też w toku postępowania sądowego.

§ 9. Projekt podziału i segregacji obciążeń sporządza okręgowy urząd ziemski na podstawie szacunku nierozparcelowanej części nieruchomości, przeprowadzonego przez powiatowy urząd ziemski, w razie potrzeby przy udziale biegłych. Szacunek ten oznaczy wartość nierozparcelowanej części nieruchomości, według cen sprzedażnych działek powstałych z parcelacji.

Do art. 16.

§ 10. Opłata stosunkowa pobierana będzie przez sąd po uprawomocnieniu się decyzji sądu, kończącej postępowanie. Do pozostałych kosztów stosuje się ogólne przepisy.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

722.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły.

Na podstawie art. 1 pkt. b) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia